

Міністерство аграрної політики України
Вінницький національний аграрний університет

Факультет економіки і
підприємництва

Кафедра

Доповідь на тему:
«Найвідоміші хакери сьогодення»

Виконала:
студентка групи 43-ОА
Пономаренко О.І.
Перевірила:
Гиренко Ю.В.

ВСТУП

Образ комп'ютерного хакера в уяві різних людей може набувати абсолютно різних втілень. Одні бачать його таким собі супергероєм, у якого в критичну хвилину завжди знайдеться дивайс, за допомогою якого він долає світове зло; іншим людям типовий хакер уявляється як жовторотий підліток, котрий знічев'я шукає розваг на свою голову. Хакери справді досить неоднорідна група людей. Їх часто звинувачують у завданні шкоди на мільйони доларів або ж підносять до небес, оскільки саме їм ми завдячуємо розвитком Інтернету й заснуванням технічних компаній-гігантів. Тут треба сказати, що хакери поділяються на дві (взаємопроникні) категорії: так звані «чорні» та «білі» хакери. «Чорних» ще називають крєкерами (від англ. crack – розламувати). Крєкери намагаються отримати особисту вигоду зі зламування програмних кодів. Саме про них ми читаємо у новинах про страшні кіберзлочини. «Білі» хакери не цікавляться такими приземленими речами як особистий зиск. Перед ними стоїть питання, гідне героїв Достоєвського: можуть вони зламати код чи не можуть? Зазвичай «білі» хакери заробляють на життя, працюючи на великі компанії. Втім, не можна однозначно стверджувати, що «білі» хакери зовсім не порушують законів. Проте роблять вони це, виходячи із суспільної користі, якої врешті й досягають.

З огляду на це нижче наведено рейтинг найбільш відомих хакерів усіх часів.

Топ-5 найвідоміших «чорних» хакерів

1. Джонатан Джеймс (Jonathan James)

Джеймс набув скандальної слави, коли у зовсім юному віці його було засуджено до ув'язнення через хакерство. 16-річний Джонатан у своєму інтерв'ю зізнався, що він просто грався і розважався: «Для мене це було своєрідним викликом: чи можу я із цим впоратись?» Проте юнак був не настільки наївний, як намагався показати. Мішенями його зловісних планів були тільки відомі компанії. Він проник у сервер Defense Threat Reduction Agency – відділення американського оборонного відомства, що займається моніторингом ядерних, хімічних та біологічних загроз. На цьому Джеймс не спинився. Він пробрався у комп'ютерну систему НАСА і викрав програмне забезпечення на \$1,7 млн. В результаті НАСА була змушена змінити своє програмне забезпечення й зазнала збитків на \$41 млн. Врешті-решт хлопчина, відомий як s0mgrade, відбував піврічне ув'язнення під домашнім арештом. Йому заборонили використовувати комп'ютер із розважальною метою. Проте свої шість місяців він таки відсидів у тюрмі за порушення умов домашнього ув'язнення. А зараз Джеймс виріс і, найвірогідніше, має власну компанію із комп'ютерної безпеки.

2. Адріан Ламо (Adrian Lamo)

Головними «здобутками» Адріана стали зламування серверів таких поважних організацій як The New York Times та Microsoft. Відомий також як «хакер-бомж»: Адріан використовував Інтернет у кав'ярнях та бібліотеках. Ламо зазвичай знаходив слабкі місця у системі захисту мереж, а потім інформував компанії про наявність дефектів. Він успішно зробив такий трюк із компаніями Yahoo!, Bank of America, Citigroup та Singular. Проте коли Ламо проник до внутрішньої мережі The New York Times, хмари над його головою почали густішати. Врешті хакера змусили виплати \$65 тис. компенсації та посадили під домашній арешт на шість місяців. Зараз Ламо став відомим і шанованим журналістом і громадським діячем.

3. Кевін Мітнік (Kevin Mitnick)

Мітнік, який сам себе оголосив «хлопцем із постера для хакерів», пройшов через складний судовий процес. Американський Департамент юстиції назвав його «комп'ютерним злочинцем, якого найбільше шукали за всю історію США». Кевін починав як звичайний злодюжка – брав номери кредитних карток і чистив їх через Інтернет, а також нелегально влазив у телефонні мережі. Потім він проник у корпорацію Digital Equipment Corporation і викрав комп'ютерні програми. Побував він і у системі національної безпеки США. Врешті, після низки «подвигів», Кевін вліз у домашній ПК комп'ютерного гуру Цутому Шимомури. Це стало фатальною помилкою. Сьогодні Мітнік може облишити свою роль «чорного» хакера і стати корисним членом суспільства. Він відпрацював близько п'яти років в ув'язненні, а тепер став комп'ютерним консультантом, автором численних публікацій.

4. Кевін Поулсен (Kevin Poulsen)

Кевін Поулсен, відомий також як Dark Dante, вперше здобув визнання завдяки зламуванню лос-анджелеських телефонних мереж. Окрім морального задоволення і слави кмітливий юнак отримав новенький «Порш» і ще кілька приємних дрібничок. Пізніше Кевіна назвали «Ганнібалом Лектером комп'ютерних злочинів». Агенти нацбезпеки США почали переслідувати Поулсена після того, як він проник до бази даних ФБР і отримав доступ до засекречених даних. Проте його коником були телефонні мережі. Щоб допомогти бізнесу свого друга, який володів віртуальним ескорт-сервісом, він реактивізував старі телефонні номери ескорт-служб із «Жовтих сторінок», щоб виявити, хто користується їхніми послугами. Поулсена довго не могли упіймати, але врешті затримали у супермаркеті. Зараз Поулсен працює журналістом і обіймає посаду головного редактора видання Wired News. Його остання відома праця стосується виявлення сексуальних збоченців серед відвідувачів MySpace.

5. Роберт Таппан Морріс (Robert Tappan Morris)

Морріс, син колишнього працівника американського Агентства національної безпеки вченого Роберта Морріса, став творцем першої шкідливої

комп'ютерної програми – черв'яка Morris Worm, що поширювався через Інтернет. Як результат – Морріс був першою людиною в світі, яку засудили за комп'ютерні злочини у 1986 році. Морріс написав код свого першого черв'яка ще у роки студентства у Корнелльському університеті. Свої зловмисні наміри він пояснив тим, що хотів дізнатись, наскільки великим є Інтернет. Черв'яку настільки сподобалось у Всесвітній мережі, що він почав активно розмножуватись і зіпсував близько 6 тис. машин. Роберта засудили до умовного ув'язнення, змусили виплатити \$10,5 тис. компенсації. Зараз Морріс – штатний професор у Массачусетському технологічному університеті в лабораторії комп'ютерних наук і штучного інтелекту.

Топ-5 "добрих" хакерів всіх часів і народів

1. Стівен Возняк

Це людина-легенда, яка кинула Університет Каліфорнії, щоб присвятити себе своїй мрії - розробці персонального комп'ютера, яким могли б користуватися люди, яких не можна назвати ІТ-професіоналами. Стів Джобс, нинішній керівник компанії Apple, в той далекий час озвучив ідею продажі комп'ютера у вигляді повністю зібраного ПК. Возняк спочатку віднісся скептично до подібної ідеї, але Джобс зміг переконати його. У результаті перший персональний комп'ютер від Apple був зібраний в гаражі. Потім Apple I в кількості 100 штук був проданий місцевим ділерам за ціною 666,66 доларів за штуку. Продовження історії всі ми знаємо - Apple стала мультиміліардною корпорацією, а ПК від Apple є чи не найвідомішими "персоналками" у світі. Проте варто відзначити також те, що Возняк ще в коледжі зміг навчитися здійснювати безкоштовні міжміські і міжнародні переговори за допомогою "Blue Box" - досить простого пристрою, який обходив недосконалі механізми АТС того часу. В результаті Возняк, а потім і Джобс, дзвонили куди хотіли і кому хотіли.

2. Тім Бернерс Лі

Без цієї людини, ймовірно, 9/10 нинішніх комп'ютерщиків і хакерів ніколи не стали б тими, ким вони є зараз. Вся річ у тому, що Тім Бернерс Лі є тією

людиною, яка придумала Всесвітню павутину. У 1989 році, працюючи в CERN Лі, запропонував проект створення гіпертекстових документів, зв'язаних між собою посиланнями, що могло б значно полегшити пошук і компіляцію інформації. Спочатку даний проект використовувався у внутрішній мережі CERN. Через деякий час дана технологія почала переможну подорож по всьому світу. До речі, Лі Тім Бернерс написав перший у світі веб-сервер, перший у світі веб-броузер і перший у світі WYSIWYG редактор, який складав з браузером єдине ціле. Головною літературною працею цієї людини можна назвати книгу "Плетучи павутину: витоки і майбутнє Всесвітньої павутини". У даній книзі автор розповідає все про процес створення Павутини, її концепцію і своє бачення Мережі. Зараз Бернерс є заслуженим професором багатьох університетів світу, включаючи Оксфордський, почесним членом величезної кількості спільнот та організацій. Власне не спочиває на лаврах а продовжує роботу на благо Інтернету. Вважається, що це один з найбільш заслужених "хакерів" всіх часів і народів.

3. Лінус Торвальдс

Ну хто не знає про Лінукс і його творця? Напевно, скоро немовлята з молоком матері вбиратимуть інформацію про відкрите програмне забезпечення і про операційну систему Linux. Лінус Торвальдс, за його власними словами, розважався, намагаючись створювати кращу операційну систему, яку він тільки може створити. Робота над цією ОС, а вірніше, над ядром цієї ОС, почалася на ПК Commodore Vic-20, 8-бітовому домашньому комп'ютері. Потім робота перемістилася на Sinclair QL, базовій ОС для якого послужила операційна система, написана Торвальдсом. Власне, це ще не була повноцінна ОС, а тільки текстовий редактор, асемблер + декілька ігор. Kernel для Linux-а був створений в далекому 1991 році, і взагалі все це називалося не Linux, а Minix. Після того, як Лінус Торвальдс виставив своє творіння на загальний суд, співтовариство програмістів з різних країн тут же кинулися допрацьовувати ядро. В даний час тільки 2% нинішнього ядра системи ОС Linux написане самим Торвальдсом. Останнє - справа рук міжнародного співтовариства.

4. Річард Столлмен

Ця людина є "мандруючим проповідником" вільного програмного забезпечення. Він вже багато років працює над чистотою і точністю термінології вільного ПО. Він переконаний, наприклад, що замість терміну "ПО із закритим кодом" варто використовувати термін "власницьке ПО", а замість "Open Source" він пропонує використовувати термін "Вільне ПО". На думку Столлмена, термін "Open Source" приховує те, що справжня мета подібного програмного забезпечення є свобода. Столлмен є дуже популярним діячем, до чийх ідей прислухається співтовариство програмістів. Звичайно, не всі згодні з тим, що він говорить і робить, але проте, Столлмен зумів завоювати пошану багатьох тисяч, якщо не мільйонів, своїх колег. У його честь навіть названий один з астероїдів.

5. Тсутому Шимомура

Свою популярність цей фахівець з мережевої безпеки отримав дещо незвичайним способом. Ні, він не винаходив нічого такого, що могло б уразити світ. Єдине, що зробила ця людина - допоміг владі захопити Кевіна Мітніка, одного з найбільш відомих хакерів всіх часів і народів. Про нього ми вже розповідали, згадавши, що затриманню Мітніка сприяв Шимомура. Так ось, в кінці 20-го століття Шимомура отримав замовлення від військових відомств США на розробку покращеної моделі програмного забезпечення SATAN (Security Administrator Tool for Analyzing Networks), що є автоматичним сканером вразливостей. Цей проект розвивався аж до 1995 року, після чого був закинутий. Так ось, військові, в надії дістати могутній засіб контролю мережі Інтернет, замовили Шимомурі створити просунуту модель цього самого "Сатани". Про замовлення почув Мітнік, який і вломився на комп'ютер Шимомури у пошуках кодів SATAN. Атака не пройшла непоміченою, і Шимомура підняв на ноги половину військового відомства США, працівники якого і затримали Мітніка. Загалом, з тих пір Шимомура і відомий, як людина, яка зловила Мітніка.

Збиток майже в 25 млн дол заподіяли американським банкам два хакера з

Росії. У листопаді 2000 року в США ФБР спіймало хакерів з Челябінська: 20-річного Олексія Іванова і 25-річного Василя Горшкова. Росіянам вдалося зламати комп'ютерні системи декількох компаній і вкрати номери кредитних карт, зокрема вони викрали 15,7 тис. номерів кредитних карт з Western Union. У 2002 році Горшков був засуджений до трьох років ув'язнення, а Іванов був засуджений на чотири роки.

12 млн дол спробував вкрати громадянин Росії Володимир Левін. У березні 1995 року він був арештований в Лондоні. Служба безпеки американського "Сітібанку" звинуватила Левіна в тому, що в червні - жовтні 1994 року він зламав центральний сервер банку і спробував обчистити рахунки клієнтів. Суд Нью-Йорка засудив Левіна на 36 місяців в'язниці і депортував до Росії.

1,5 млн дол викрав з електронних "кишень" американців зі списку Forbes 24-річний москвич Ігор Клопов разом з найнятими чотирма громадянами США. 15 травня 2007 він був затриманий в Нью-Йорку.

Під час виборчої кампанії справд і українські хакери реально регулярно нагадували про себе. 18 січня прес-служба Віктора Януковича повідомила, що сайт лідера Партії регіонів пережив хакерську атаку, через що був недоступний біля двох годин. У день першого туру виборів про атаку на свій портал повідомили організатори Національного екзит-полу, а 7 лютого був зламаний сайт Юлії Тимошенко: на стартовій сторінці хакери розмістили повідомлення «Все пропало! Ти прогнала! »

Чи не скільки мільйонів доларів зумів вкрати з іноземних банків одесит Дмитро Голубов. За допомогою створеного ним сайту Carderplanet.com приблизно 7 тис. шахраїв-кардерів продавали один одному крадені дані про банківські рахунки по всьому світу. Злочинець був затриманий 7 липня 2005 і провів у в'язниці шість місяців. У США Дмитра Голубова вважають самим зухвалим зломщиком банківських карт у світі. Це не заважає одеситові керувати першою Інтернет-партією в Україні.

Так чи інакше, досить таки українські хакери, поряд зі своїми ще більш

успавленими колегами з Росії, все частіше згадуються у світовій пресі, і якщо звинувачення небезпідставні, виникає питання: у чому секрет успіху вітчизняних зломщиків? «У нас народ більше орієнтований на дивно технічні знання», – ділиться міркуваннями Андрій Радич. Додаючи, правда, що грає роль і менталітет: байдуже ставлення до законів і невимовно стійке бажання нашкодити. На допомогу приходять і насправді піратські програми – юні хакери, не як не можна саме знають обмежень у виборі софта, мають деяку перевагу перед законослухняними однолітками з-за кордону, вважає пан Радич.

Лідер інтернет-партії України одесит Дмитро Голубов впевнений, що країна плодить видатних хакерів, оскільки тут «самі розумні люди». Успіхи компаній, таких як Microsoft, Apple і Google, він пояснює лише тим, що в США більше комп'ютерів і відповідно досить більший ринок збуту. «Вони будуть завжди попереду: у них 73 відсотки населення сидить в інтернеті, а у нас – всього 8», – говорить пан Голубов.

Лідер інтернет-партії розмірковує про хакерство як обиватель і наполягає, що знає про кіберкрімінале не більше за інших. Але у ФБР і секретній службі Мінфіну США вважають інакше. Там одесита підозрюють у створенні і координуванні сайту Carderplanet – найбільшого в історії порталу для зломщиків банківських карток, де продавалися номери і пін-коди кредиток. У 2005 році Дмитра Голубова заарештували, проте довести його провину в суді не змогли. «Я не знаю, що таке Carderplanet», – істинно монотонно твердить інтернет-політик у відповідь на розпитування Фокуса.